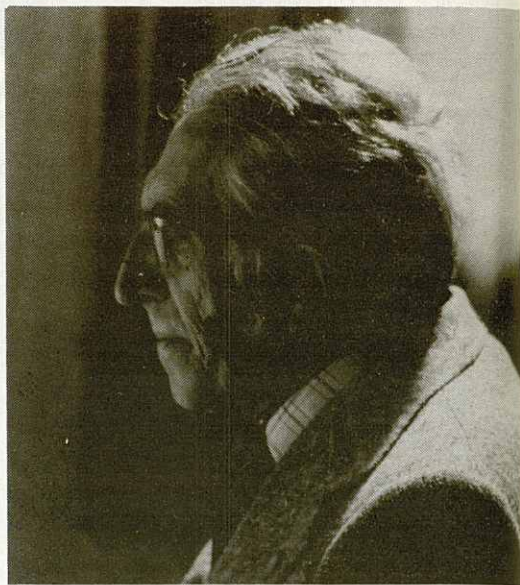

EL MESTRE JOSEP Mª RUERA

Voldria explicar dues anècdotes personals com homenatge al Mestre Ruera, una ens ensenya la seva gran humanitat i generositat envers els demés, i l'altra la seva visió musical. La primera és als anys 60. 1964 en concret. Jo era un estudiant del Conservatori Municipal de Música de Granollers i tocava en el grup "Tellen's", conjunt Beat de Granollers, i el sindicat de músics va decretar que no podia tocar en públic qui no tingués la carrera de música acabada. Solfeig i instrument. Encara em faltaven alguns cursos per acabar i el sindicat va convocar exàmens per aquells que no haguessin acabat la carrera, però qui mitjançant un exàmen pogués demostrar un nivell se'l donaria un carnet per poder tocar en diferents categories: carnet comarcal, provincial i nacional.

Per poder-me presentar als exàmens vaig demanar-li al mestre Ruera que me'ls prepares i així ho va fer. A l'hora de parlar de diners (preu per classe) em va dir que quan m'hagués examinat fariem comptes. Després de 6 mesos de classes particulars vaig examinar-me i vaig aprovar, aconseguint el desitjat carnet. Quan vaig anar a veure al Mestre Ruera i li vaig dir per pagar-ho, em va preguntar si havia provat i al contestar-li que sí, em va dir que ja havia cobrat, i per molt que ho vaig intentar no va canviar de pensament.

La segona anècdota és de la mateixa època. Quan va sortir el primer disc dels Beatles va haver un gran enrenou entre els músics, la majoria dels quals els desqualificaven. El Mestre Ruera que sabia que jo estava en un grup Rock va preguntar si tocàvem peces dels Beatles i si li podia deixar escoltar un

disc d'ells. Li vaig portar a casa seva, se'l va escolar diverses vegades i es va posar seriós i encenent una pipa em va dir: Això serà la revolució més gran a la història de la música popular o comercial (mai deia moderna).

Quan ho vaig exposar als altres músics de tertúlia, la majoria dels comentaris van ser que el Mestre Ruera aquest cop s'havia equivocat, segurament perquè era massa gran. El temps s'ha encarregat de demostrar que ell no s'equivocava i que era el més jove de tots. Com el mestre Ruera no n'hi ha hagut ni n'hi haurà cap.

Gràcies Mestre Ruera!

Joan Ramón
(Músic)

NOVA's

Llista de Noces
Avantatjoses condicions per als nuvis